

man bruge skatteinstrumentet, miljøafgifter, som er egentlige miljøafgifter, og som skal ændre adfærden, så bliver man nødt til at gøre det i hele EU. Hvis man kun gør det på dansk plan, bliver man nødt til at lave Storm P.-modeller med tilbageføring osv.

Man kan udmærket opnå målsætningerne, og man kan også godt gøre noget mere, og derfor foreslår vi, at man tager de erhverv på ordet, som siger: Ud fra en aftalemodel kan vi sagtens nå noget mere end det, vi har nået på nuværende tidspunkt. Tag dog erhvervene på ordet – de har skrevet til os – i stedet for at lave alle disse mærkelige både skatter og tilbageføring, og hvad ved jeg.

Så vil jeg da sige, at skulle vi nu endelig komme i den situation efter at have gennemført aftalemodeller osv., at vi alligevel synes, at vi mangler noget, så vil jeg da sige, at vi har jo gennemført en Miljø- og Katastrofefond netop med henblik på at skulle hjælpe i Østlandene, i Sydøstasien osv. Det kan vi jo så forøge endnu mere. Der vil jeg garantere for, at en investeret krone vil gøre langt mere gavn på CO₂-udslippet, end den vil gøre herhjemme, hvor den bare vil føre til, at virksomheder vil flytte til udlandet.

Men så vil jeg sige, at Venstre da ikke er imod grønne afgifter. Vi har da haft masser af succeshistorier. Vi kan tage blyfri benzin, vi kan tage affaldsafgifter osv. – nu lyser den røde lampe – og det er da naturligtvis ting, som er virksomhedsfulde.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg kommer til at kommentere både hr. Jacob Buksti og fru Elisabeth Arnold vedrørende »Energi 2000«. Altså det er ikke korrekt, at der er nogle, der er løbet fra noget. Det er det, vi har forsøgt at forklare hele dagen. Vi er stort set fuldt på vej til at nå det mål, der er sat. Der er 5 år endnu, og vi har nået de 15-16 pct., og de sidste 4-5 har jeg stået og fjernet her i dag to gange. Jeg kan godt prøve at fjerne dem tredje gang, men så begynder det at virke useriøst.

Så det er jo ikke sådan, at der er nogle, der løber fra noget. Tingene er på plads, alt er i orden. Det, som hr. Jacob Buksti f.eks. slet ikke er klar over i opfyldelsen af »Energi 2000«, er selvfølgelig den energipolitik, der har været ført i den mellemliggende periode. Det drejer sig om et kraftvarmeprojekt, hvor vi udnytter brændslet optimalt. Hvor det tidligere kun blev udnyt-

tet med en 30-35 pct., udnytter vi nu brændslet med 90 pct. Det er en politik, som Venstre har stået bag og været med til i perioden fra 1988 og op til i dag. Sådan er der på energidelen en række områder, biomassehandlingsplanen – jeg tror ikke, det siger hr. Jacob Buksti ret meget – hvor vi substituerer kul med biobrændsler, og vi er kommet med forslag om, at de braklagte arealer i landbruget, en 300.000 ha, kan inddrages til energiafgrøder, og så det omtalte forslag, som kommer senere i dag.

Så det er jo et helt forkert billede, hr. Jacob Buksti her fra talerstolen tegner af, hvad Venstre har været med til, siden »Energi 2000« blev vedtaget. Vi har været med hele vejen, og vores påstand er klar: Vi opfylder målene også med de ting, der er sat i kraft. Alt andet er løs snak.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jacob Buksti gav udtryk for, at han synes, at han har fået et særlig godt argument ved at citere fra Folketingets forhandlinger, en dagsorden osv., så Fremskridtspartiet er med til at presse på for at få den eksisterende CO₂-afgift ophævet. Hr. Jacob Buksti kan ikke tillade sig deraf at drage den konklusion: Jamen de energibesparelser, som vi allerede har opnået, de er så pludselig inverteret. Det er jo ikke tilfældet. Altså folk går ikke ud og skruer deres lavenergipærer ud og smider dem væk og sætter gamle pærer i igen. Vi brækker jo ikke kraftvarmeverker ned, som er blevet bygget. De energibesparelser, som miljøministeren tidligere har omtalt på virksomheden Glasuld, går de vel ikke ind og smadrer og ødelægger det hele.

De ting, der er sket, den adfærdsregulering, som man gerne vil opnå, bliver jo ikke omgjort, blot fordi man fjerner afgiften. Nej, det, der vil ske, hvis man fjerner afgiften, er, at vi fra det danske Folketing giver danske virksomheder en forbedret konkurrenceevne, som kan resultere i, at vi kan få etableret nogle flere arbejdspladser.

Det troede jeg egentlig også – i hvert fald i en eller anden teoretisk betragtning – var en del af Socialdemokratiets program.

Men jeg kan forstå i dag, at Socialdemokratiets politik er: Hvorfor nøjes med 300.000 arbejdsløse, hvis vi kan få 350.000 eller 400.000 arbejdsløse? Og det er altså lidt kedeligt, at man må konstatere, at det er det store arbejderpartis politik: Alt for miljøets skyld, uanset hvor mange danske arbejdspladser der skal nedlægges. Det er en lidt kedelig politik, og det er endnu